

Fietsen in Girona met RTFC 2023 (zondag 23 april tot en met vrijdag 28 april)

Dag 1 (Jasper)

Onze vlucht naar Girona vertrok om 6:55 vanaf Rotterdam Airport. We waren keurig op tijd en vlot door de douane en dus ruim op tijd voor koffie. De vlucht verliep voorspoedig en al snel zaten we in het busje van Campo Bicicleta richting het centrum van Girona. Daar werden we warm ontvangen door Paul. Hij had alle fietsen uitgestald staan in zijn tuin. De maten waren van tevoren al doorgegeven, dus het was een kwestie van finetunen en het monteren van de garmin houders om de fietsen klaar te maken voor de eerste rit. Vanuit de drukte van Girona reden we al snel de rust in richting de bergen. Iets onwennig met het elektronisch schakelen begonnen we aan de eerste hoogtemeters.

Het fietst totaal anders dan in Nederland. Dat komt doordat het bijna nergens plat is, dus we gaan omhoog of omlaag. Het is er veel rustiger en auto's rijden uit respect met een grote boog om je heen. Heerlijk. De eerste rit stond in het teken van wennen. Aan de fietsen, de omgeving, de temperatuur en het klimmen. Na 65km was de ronde compleet. Een klein groepje had nog niet genoeg en heeft toen nog een extra rondje van 27km eraan vastgeplakt. Een mooie start van deze fietsvakantie.

Dag 2 (Marijke)

Een dag vol verrassingen. Germen had zijn eerste lekke band te pakken in de fietsenstalling van het hotel. Paul Kneppers opperde om de route wat uitdagender te maken en de klim naar Els Angels van beide kanten in de route op te nemen. Goed idee!

En zo gingen we op weg voor een mooie rit door een gebied met Middeleeuwse dorpen, over glooiende weggetjes in een fantastisch landschap. Naast koffie en lunch in een van die dorpjes volgde daar voor Germen ook een tweede lekke band. De terugweg leidde de liefhebbers over de steile kant van Els Angels terug naar Girona, waar we de fietstocht afsloten op een zonnig terras.

Dag 3 (Rob)

Gisteren had ik erg genoten van de klim van Els Angels, maar ook had ik mij nogal uit elkaar moeten trekken om op de vlakkere stukken bij te blijven/komen. Daarom wilde ik vandaag een rustiger rit rijden, maar in elk geval ook weer over de Els Angels. Marijke wist nog een route die zij eerder gereden had

Het was fijn om wat medestanders te hebben in Ronald en de beide Mehmets. Ook zij hadden behoefte aan een rustiger tempo en zeker geen 100+rit.

Eerst weer de stad uit, oostwaarts. Ik zat nogal te klooiën in het begin met de afstelling van de hoogte van mijn zadel, maar met hulp van Mehmet-1 kon ik toch aan de klim beginnen. Ronald en Mehmet-2 waren alvast vooruit gegaan (foto 1 en 2) We werden voorafgegaan door een groep Hollandse meiden die er flink het tempo in hadden. Het was genieten geblazen van deze gelijkmatige 5-7% en schitterende klim, met na 5 km. nog een stukje van 2 km. licht dalen (foto 3 en 4).

We pikten Ronald op die zat te klooiën met zijn wiel dat aan ging lopen (scheef getrapt door zijn grote kracht?). Het laatste stukje van 8-9% was geen probleem. En na 11 km. klimmen lieten we ons door de Hollandse collega's op de foto zetten bij het

waarin deze en nog een mooie klim in zat. Onder supervisie van Marcel lukte het me om deze route in mijn Garmin te zetten.

bijzondere Christusbeeld (foto 5). Toen Ronald ook bij was gekomen reden we verder naar het pittoreske oude dorpje Monells, waar geen koffie was maar wel de gelegenheid om weer wat aan Ronalds fiets te prutsen (foto 6 en 7).

Een stukje verder in Cruïlles vonden we bij 'Esther' prima koffie, helaas zonder taart of iets anders te eten. Allengs werd het warme en warmer. De tweede klim diende zich aan, naar het middeleeuwse Santa Pellaia-kerkje

(foto 8). Enigszins gekookt en met wat meer pijn en moeite kwamen de heren boven. Sommigen waren zo kapot dat andere fietsers zich zorgen over hen maakten ! (foto 9).

Na een korte pauze reden we het laatste stuk van deze prachtige route via de dorpjes Quart en Fornells terug naar Girona.

's Avonds in het oude Girona was de stemming met de hele groep opperbest in het restaurant Hors Categorie, eigendom van Robert Gesink (foto 10 en 11). De andere groep had verhalen over fietsen in een kasteel, maar daarover lezen jullie elders in dit verslag. Moe maar voldaan, en met een rustdag in het vooruitzicht, kroop ik rond 22.30 weer in mijn mandje.

Dag 4 (Marcel)

Oudenaarde en Girona

Twee Europese hoofdsteden van de wielersport. Oudenaarde vanwege De Ronde en Girona omdat je daar zo lekker kunt eten, pardon ik bedoel natuurlijk trainen. Dus ook RTFCers reizen af naar deze bestemmingen! Kasseien bedwingen, het liefst bergop! 20% met knarsende ketting en tanden (zowel op je fiets als in je mond). Paterberg, Koppenberg, De Kapelmuur en de Muralles de Tossa de Mar. Jazeker, een heuse kasseien klim, gemeen steil, in Spanje. Dwars door een imposante vesting. En boven een terras met uitzicht op el Mar Mediterraneo!

Fietst feest.

Dag 5 (Bram)

Huhh....

We zouden toch maar 4 dagen gaan fietsen?

Dat klopt helemaal.

Maar we kregen deze een mailtje van onze luchtvaartmaatschappij dat wegens problemen de terug vlucht een dagje later gepland is.

Na de nodige onvrede besloten de meesten van ons om er een dagje aan vast te plakken.

Dit bleek mede door de geweldige service van onze begeleider Campo Bicycletti gemakkelijk te regelen.

Vandaar stonden wij op 28 April aan de start voor nog een extra rit.

28 April Koningsdag in Nederland.

In plaats van terug te vliegen maken wij er een koninginnen rit van.

We hebben besloten om met de hele groep samen te gaan rijden.

Uit de toegeleverde routes hebben we gekozen voor een rondje dat ons naar Banyoles en het gelijknamige meer voert.

Hier werden in 1992 de olympische roeiwedstrijden gehouden en dat willen ze duidelijk nog steeds weten.

De eerste 60 kilometer gaat via geaccidenteerd terrein naar Banyoles.

Er zitten een aantal beklimmingen van ongeveer 2 kilometer lengte in maar gelukkig niet erg steil.

Het is voor iedereen goed te doen. En de groep blijft redelijk bij elkaar.

Behalve één renner, laten we hem voor het gemak kwarkman noemen, die sprint elke keer als een dolle omhoog.

Om vervolgens de andere deelnemers uitgebreid te fotograferen en filmen.

Uiteindelijk bij de koffiestop, niet met traditionele appeltaart maar met broodjes ei, is er een beslissing moment.

Van hier is er de mogelijkheid om de Rocacorba te beklimmen.

Ik heb lang getwijfeld of ik hieraan mee zou doen.

De vorige dag kwam ik behoorlijk uitgewoond aan de finish. Waarschijnlijk te weinig gegeten. Maar de barbecue van afgelopen avond en het zojuist verorberde broodje geven me goede moed. En ik besluit om me aan de beklimming te wagen.

Als je deze klim op internet opzoekt staat er 13,8 km gemiddeld 5,7 %.

Dat lijkt gemakkelijk. Niets is echter minder waar.

De eerst kilometers zijn bijna vlak maar de laatste 6 kilometer stijgen gemiddeld 10%.

Het is eigenlijk een verschrikkelijke puist.

We worden eerst door Marijke naar het begin van de klim gegidst.

Na een paar kilometer draait zij en staat de klimgroep er alleen voor.

Dat is het moment voor Kwarkman om zijn koffiemolen aan te zetten.

Zijn benen draaien als een dolle in het rond en hij wint razendsnel terrein op de rest.

Ik besluit om eigen tempo te gaan rijden. Wat betekent dat ik iets sneller ga rijden dan de rest.

Hierdoor heb ik zo af en toe nog even zicht op de koploper.

Het wegdek verandert in een gatenkaas dus opletten voor de putten en de losliggende stenen.

Ondertussen stroomt het zweet uit alle poriën. Goed blijven drinken is het devies. Maar hoe doe je dat al slingerend gaten ontwijkend en steil omhoog ploeterend?

Dan heb ik het idee te hallucineren. Ik zie een strategisch op gestelde koelkast. Is dat echt?

Het is echt.

Wat nu zal ik stoppen?

Maar ik heb geen munt geld en pinnen bij de koelkast lijkt me ook niet mogelijk.

Kwarkman is wel gestopt want hij rijdt weer binnen zicht afstand.

Maar hij heeft denk ik niets gekocht anders had hij nu nog staan drinken.

Ik rij ook door op hoop van zegen.

Ik zit nu in de laatste kilometer met een gemiddelde van 10% klimmen.

Plotseling wordt de hellingshoek minder steil sterker nog ik ga naar beneden.

Wel lekker.

Maar dat betekent wel dat het laatste stuk dus nog iets steiler wordt om het gemiddelde op 10% te krijgen. Uiteindelijk na wat eindeloos veel bochten lijken zie ik de 3 zendmasten die de top markeren vlak voor mij. Daar staat ook het bordje Rocacorba 970 m. En uiteraard kwarkman.

We moesten even wachten op de rest en zijn daarna als groep terug naar Girona gereden waar we de huur fietsen hebben ingeleverd.

We kijken terug op een geslaagde extra dag.

Dag 6 (Germen)

De finale, de laatste, fietsloze, ochtend, gebruikten sommigen om de stad Girona wat beter te bekijken. Wij besloten om de stadsmuur te bezichtigen. Deze lag hoger dan gedacht en de trappen ernaar toe hoger dan gewenst 😊. Halverwege vroegen we ons af wat nou eigenlijk de beste techniek was om een trap op te lopen; uitduwen of optrekken. Het was net als bij bergje op fietsen dat ieder zo zijn eigen manier heeft. Eenmaal bovengekomen was de beloning daar; mooi uitzicht over de stad en netjes aangelegde tuinen. Helaas hebben we daar een collega moeten achter laten omdat het hek van een nis in het slot viel 😞.

Na het rondje om de kathedraal waren we echt weer aan een bakkie cortado, dank voor de les Rob!

Ter afsluiting nog een keer een gezamenlijke lunch op het plein om vervolgens door onze taxi op het vliegveld afgezet te worden. Al met al een zeer geslaagd evenement wat zeker voor herhaling vatbaar is. Paul nog bedankt voor de organisatie ervan!